

RAZBLINJANJE
DUHOVNIH
DVOMOV

SATHYA SAI BABA

Spremna beseda

“Sem ponovno utelešenje Sai Babe iz Širdija. Takrat sem v glavnem pripravljaj obed, zdaj pa sem prišel, da vas nahranim s krepčilno in očiščevalno “hrano”, pravi Sathya Sai Baba. To je oznanil leta 1940, ko je v štirinajstem letu odvrigel šolske knjige in nagovoril prvi shod slednikov. Od takrat s svojim sočutjem in nepremagljivo ljubeznijo tolaži, zdravi in izboljšuje vedenje vse številnejših bolnikov, ki trpijo zaradi telesnih in duševnih bolezni, ter tako uvaja novo, Saijevo dobo – dobo miru in radosti. Kot del svojega poslanstva za obnovo *dharme*¹ je februarja 1956 osnoval revijo, ki ji je dal naslov – *Sanathana sarathi* (Večni kočijaž). S tem naslovom se je očitno želel še jasneje razodeti in oznaniti dejstvo, da je starodaven (*sanathana*), in da je kočijaž in upravljaec vseh utelešenih bitij. Oznanil je, da je ta revija del boja proti vsem vrstam in oblikam hinavstva in sebičnosti. Pričujoči niz pogovorov z Babo, ki je bil v reviji najprej objavljen v jeziku telugu², pojasnjuje skrivnost duhovne Resnice in z ljubeznijo razgrinja meglico, ki zastira pogled duhovnih iskalcev. Pogovori so bili skrbno zapisani in bodo zagotovo razjasnili dvome ter prepričali neverneže. Naj vas iskanje Resnice vodi vedno bliže k cilju.

Novo leto 1985

Mag. N. Kasturi

-
- ¹ *Dharma* v sanskrtu pomeni ‘To, kar vzdržuje oziroma podpira svet’; Božji red, zakon; pravilnost, pravičnost, dolžnost; celotni mehanizem medčloveških odnosov in odnosov do okolja; urejenost sveta, v katerega se je treba vključiti in živeti v skladu z njim.
  - ² Telugu je materni jezik Sathya Sai Babe, ki ga govorijo v južnoindijski državi Andhra Pradesh.

Prvo poglavje

Slednik³: “Svami, ali te lahko vprašamo o vsem, česar ne vemo o duhovni poti?”

Svami: “Seveda. Kakšne pomisleke imaš in zakaj dvomiš? Zakaj sem pravzaprav tu? Mar nisem tu zato, da vam pojasnim, česar ne veste? Sprašujete me lahko brez zadržkov in strahu. Vedno sem pripravljen odgovarjati, vendar želim, da sprašujete iskreno in z željo po znanju.”

Slednik: “Toda starejši pravijo, da guruja⁴ ne bi smeli nadlegovati z vprašanji. Ali imajo prav?”

Svami: “Nimajo prav. Na koga naj se učenec obrne? Ker mu guru pomeni vse, je najbolje, da se z njim posvetuje o vsem in šele nato deluje.”

Slednik: “Nekateri pravijo, da bi morali ponižno in brez ugovaranja udejanjati vse, kar nam naročijo starejši. Ali praviš tako tudi ti?”

Svami: “Dokler jim popolnoma ne zaupate in ne spoznate, da so njihove besede utemeljene, boste njihove zapovedi težko izpolnjevali. Nič ne bo narobe, če jih boste do takrat spraševali o smislu in tehtnosti njihovih zapovedi, da se prepričate.”

Slednik: “Svami, komu naj verjamemo in komu ne? Svet je varljiv. Kako naj naše zaupanje raste, ko pa se tisti, za katere verjamemo, da so dobri, izkažejo za slabe?”

Svami: “No, fant moj! Zakaj bi na tem ali kateremkoli svetu sploh zaupal drugim ljudem? Najprej zaupaj sebi, nato zaupaj Gospodu,

³ Slednik ali *bhakta* je pobožen in zanesljiv častilec, vernik, ki močno in nesebično ljubi Boga.

⁴ *Guru* je duhovni učitelj; razsvetljena oseba, ki pozna način, kako odstraniti nevednost o lastni naravi.

*Paramatmi*⁵. Ko boš zaupal sebi in Bogu, nate ne bodo vplivali niti slabi niti dobri ljudje.”

Slednik: “Svami, zakaj se včasih zmanjša vera v Boga?”

Svami: “Vera v Boga se zmanjša, kadar človeka zavede zunanji svet in kadar se mu materialne želje ne uresničijo. Zato se takšnim željam odreci in si želi samo duhovnih odnosov, kajti takrat se razblinijo vsi dvomi in težave. Za to pa je pomembna vera v Boga, saj brez nje začneš dvomiti v vse in vsakogar.”

Slednik: “Pravijo, da je zelo pomembno, da se gibljemo v družbi dobrih in plemenitih ljudi, dokler ne spoznamo bistva *Paramatme*. Prav tako je pomembno, da imamo guruja. Je to res potrebno?”

Svami: “Seveda, družba dobrih in plemenitih ljudi je nujno potrebna. Če želiš spoznati pravo resničnost, je pomemben tudi guru, vendar moraš biti pri tem previden, saj so pristni guruji danes zelo redki. Vedno več je sleparjev, resnični učitelji pa so se umaknili v samoto, da bi nemoteno dosegli samouresničitev. Veliko je pristnih gurujev, vendar jih je težko najti. Četudi najdeš pravega, se moraš za to, da ti podeli več kot le en sam velik nauk, zahvaliti samo usodi. Svojega časa ne bodo trtili za pripovedovanje raznih zgodb, zato z iskanjem guruja ne bi smel hiteti.”

Slednik: “Katera pa je potem prava pot?”

Svami: “Prav zato imamo Vede, Šastre, Purane⁶ in Itihase⁷. Preučuj jih, trdno se drži poti, ki jo opisujejo, in si tako nabiraj izkušnje. Naj ti učenjaki pojasnijo njihov pomen in sporočilo, nato pa ju udejanji. Meditiraj o *Paramatmi*, kot da je tvoj guru in Bog. Takrat ti bodo te knjige pomagale, kot bi bile tvoj guru. Kaj je guru? Guru je to, kar ti pomaga, da svoj um osredotočiš na Boga. Če bo tvoj guru *Paramatma*

---

5 *Paramatma* je Najvišji jaz; Kozmična zavest, ki je bistvo vseh bitij; Večni absolut, Univerzalna duša, ki je brez imena in oblike; Stvarnik.

6 *Purane* so sveti spisi hinduizma.

7 *Itihase* so tradicionalne indijske epske pesnitve. Najbolj znani sta Mahabharata in Ramajana.

in boš svojo duhovno disciplino opravljal z neomajno ljubeznijo, se ti bo prikazal Gospod in ti sam podelil duhovno posvetitev (iniciacijo) ali upadešo tako, kot bi to storil guru. Mogoče pa te bo blagoslovil s tem, da ti bo kot nagrado za tvojo duhovno disciplino omogočil srečanje z Najvišjim gurujem – *sadgurujem*⁸.”

Slednik: “Toda danes nekateri veliki in plemeniti ljudje delijo duhovne posvetitve vsem, ki jih za to prosijo. Svami, mar ti ljudje niso *sadguruji*?”

Svami: “Ne bom rekel, da so, niti da niso. Pravim samo to, da znak *sadguruja* ni, da posveti vsakogar, ki pride k njemu in ga poveličuje, pri tem pa ne upošteva njegove preteklosti in prihodnosti, ne pozna njegovih sposobnosti ter ga ne preizkusi, ali je primeren za posvetitev.”

Slednik: “Potem sem naredil napako. V našo vas je prišel neki človek. Ko je vsem delil duhovno posvetitev, sem tudi sam padel pred njegova stopala in ga prosil enako. Dal mi je dobro mantra, ki sem jo ponavljal kar nekaj časa, kmalu pa sem izvedel, da je ta človek samo slepar. Od tistega dne nimam več vere v mantra, ki mi jo je podelil, zato sem mantranje opustil. Je bilo to prav ali narobe?”

Svami: “Ali dvomiš v pravilnost oziroma napačnost svoje odločitve? To je zelo narobe. Kot sem ti pravkar povedal: tako kot mora guru pregledati učenčeve sposobnosti, mora tudi učenec, preden prejme duhovno posvetitev, natančno preveriti gurujeva priporočila. Tvoja prva napaka je bila, da na to nisi bil pozoren in si posvetitev prejel prehitro. Zakaj si prelomil obljubo in mantra prenehal ponavljati, čeprav ti jo je podelil lažni guru? Tvoja druga napaka je bila, da si tujo krivdo zvalil na sveto božje ime. Preden si prejel posvetitev, bi si moral vzeti čas in ugotoviti, ali je guru pristen in razviti zaupanje vanj. Posvetitev bi moral prejeti šele takrat, ko bi se v tebi pojavila želja, da ga sprejmeš za guruja. Ko mantra sprejmeš, jo moraš ponavljati ne glede

---

⁸ *Sadguru* je modrec; kdor je spoznal Resnico in se vedno zaveda *Atme*, ki je v njem in vseh ljudeh.

na težave, ki se pojavijo. Ne bi je smel opustiti, sicer si naredil napako, da si jo brez pomisleka prejel in opustil. Za to napako si odgovoren ti. Mantra ne bi smel sprejeti, če dvomiš, prav tako ne bi smel sprejeti božjega imena (mantra), ki ti ni všeč. Ko pa mantra sprejmeš, je ne smeš opustiti.”

Slednik: “Kaj se zgodi, če mantra vseeno opustimo?”

Svami: “No, fant moj. Zaradi nezvestobe guruju in ker zavržeš božje ime, oslabita tvoje usmerjeno prizadevanje in osredotočenje. Pregovor pravi: 'Iz bolnega semena ne more nikoli zrasti drevo'.”

Slednik: “Kaj pa, če nam guru da mantra, čeprav si je ne zaslužimo?”

Svami: “Potem tak guru ni dober guru in posledice njegove napake ne bodo padle na tvoja pleča. Zlo te napake bo pripadlo le njemu.”

Slednik: “Ali lahko učenec, ki se drži obljube, dane guruju, in ga spoštuje tako kot prej, doseže cilj, čeprav se izkaže, da je guru slepar?”

Svami: “Zagotovo in brez dvoma. Ali ne poznaš zgodbe o Ekalavji? Čeprav ga Dronačarja ni sprejel za svojega učenca, je Ekalavja v svojem srcu umestil njegovo podobo in jo častil. Tako se je naučil lokostrelstva in obvladal vse veščine. Ko je nepravični guru za plačilo zahteval palec z Ekalavjeve desne roke, mu ga je Ekalavja z veseljem ponudil. Ali je Ekalavjo prizadela gurujeva nepravičnost?”

Slednik: “Kako pa mu je njegova žrtev koristila? Vse njegovo znanje je šlo v nič. Kaj je bil rezultat njegovih dosežkov?”

Svami: “Čeprav Ekalavja ni mogel več uporabljati svojih spretnosti, ni nikoli izgubil značaja, ki si ga je pridobil z urjenjem. Mar ni slava, ki si jo je zaslužil s svojo žrtvijo, dovolj velika nagrada?”

Slednik: “No, kar je bilo, je bilo. Odslej bom vestno mantral in mantra ne bom več opustil. Prosim te, da mi podeliš posvetitev.”

Svami: “Obnašaj se kot nekdo, ki vso noč gleda Ramajano, nato pa jutraj vpraša, kako je Rama povezan s Sito. Povedal sem ti, da guru in duhovna posvetitev prideta sama, ko tvoje sposobnosti dozori. Ni

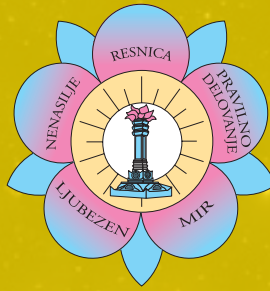
potrebno, da za to prosiš; pravzaprav učenec ne bi smel sam prositi za posvetitev, saj ne more vedeti, ali je zanjo zrel. Guru bo počakal na pravi trenutek, da ga blagoslovi in mu pomaga. Duhovne posvetitve ne bi smel prejeti več kot enkrat, saj je neponovljiva. Če mantra, ki ti je bila dana s posvetitvijo, opustiš in izbereš drugo, kadarkoli se ti zdi, boš kot nezvesta žena.”

Slednik: “Kakšna pa je sedaj moja usoda? Ali ni nobenega načina, da se rešim?”

Svami: “Pokesaj se za storjene napake in nadaljuj z meditacijo o božjem imenu, ki si ga prejel. Pri ponavljanju božjega imena (*nama-smarani*) lahko uporabiš katerokoli božje ime. Pri recitiranju mantr (*džapi*) pa lahko uporabiš samo tisto božje ime, ki ti je bilo dano s posvetitvijo. Zapomni si, da tudi pri meditaciji lahko uporabiš samo mantra in božje ime, ki sta ti bila dana s posvetitvijo. Ne spreminjaj tega svetega imena, temveč spremeni sebe in napreduj z vztrajnim hrepenenjem in trudom.”

Slednik: “Svami, danes je res velik dan, saj je tvoje sporočilo razblinilo vse dvome. Tako kot si dejal, je dvome ustvarila posvetitev (*upadeša*), tvoje sporočilo (*sandeša*) pa jih je razpršilo. Če dovoliš, se bom zdaj vrnil domov. Ko pa znova pridem k tebi, bom s seboj prinesel nove dvome, da jih razbliniš, v zameno pa bom odnesel mir in radost. Če ti je prav, bi se vrnil naslednji mesec.”

Svami: “Zelo dobro. Želim prav to – namreč, da se ljudje, kot si ti, osvobodijo dvomov in razumejo resnični namen življenja. Želim, da moje sporočilo sprejmejo z zaupanjem in neomajnostjo, in da se nenehno spominjajo božjega imena. Kadarkoli prideš, se ne glede na svoje težave od mene učiš, kako pregnati žalost, dvome in skrbi. Nikoli ne bodi žalosten. Če boš v sebi nosil bolečino, ne boš nikoli mogel opravljati nobene duhovne discipline, saj bo imela enak učinek kot rožna voda, ki pade na pepel. Prav, pojdi zdaj in se spet vrni.”

Kot del svojega duhovnega poslanstva je Sathya Sai Baba leta 1956 v ašramu v Putaparthiju v Indiji osnoval revijo *Sanathana Sarathi* (Večni kočijaz). V pričujoči knjigi so zbrani pogovori s Sai Babo, ki so bili najprej objavljeni v omenjeni reviji. V njih pojasnjuje skrivnost duhovne Resnice in z ljubeznijo razgrinja meglico, ki zastira pogled mnogih duhovnih iskalcev.

“Poišči Guruja, ki na vse gleda z enakim občutkom ljubezni. Resnični guru mora imeti določene lastnosti. Zapomni si to. Če ima te lastnosti, potem pojdi k njemu in bodi srečen. Če pa ne najdeš takšnega, meditiraj o Bogu v sebi. Meditiraj in prepevaj božje ime. To je dovolj. Ni ti treba iskati drugega kraja. Kadarkoli imaš kaj prostega časa, beri dobre knjige o predanosti. Vendar pa tudi od prebranega sprejmi, kar potrebuješ, in zavrzi ostalo. Bodi previden. Ne zapletaj se v različne pasti.”

– Sathya Sai Baba

ISBN 978-961-6601-02-3

9 789616 601023